

கீழ்க்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை

சுவாமி விபுலானந்தர்
நினைவுப் பேருரை

“இலக்கியமாகிய சிலப்பதிகாரமும்
மக்கள் காவியமாகிய கண்ணகி வழக்குரையும்”

மகாவித்துவான்
F. X. C. நடராசா

புரட்டாதி 30, 1989.

“இலக்கியமாகிய சிலப்பதிகாரமும்
மக்கள் காவியமாகிய
கண்ணகி வழக்குரையும்”

சிவசுந்தரி பரிபாட்டு
பதினாறுவது அடிகளில்
சுப்பிரமணியன் பரிபாட்டு

சுவாமி விபுலானந்தர் நினைவுப் பேருரை

கிழக்குமாகாணம் தந்த இலங்கைப் பல்கலைக் கழக முதற் தமிழ்ப் பேராசிரியரும், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக முன்னாள் தமிழ்ப் பேராசிரியரும், யாழ் நூலை யாத்தவரும், மதங்க சூளாமணியை ஆக்கியவருமான சுவாமி விபுலானந்தரின் நினைவுப் பேருரையை வருடாந்தம் புளியன்தீவு கிராமோதய சபையின் அனுசரணையுடன் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம் நடத்த உள்ளதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவிக்கின்றோம்.

நிகழ்ச்சியின் முதற் பேருரையை இவ்வருடம் 30-9-89ல் சுவாமியின் மாணாக்கரான மகாவித்துவான் F. X. C. நடராசா அவர்களே நடத்துவது இந்நிகழ்ச்சியை மெருகூட்டுவதாக உளது.

செயற்குழு,

கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்,

विद्यया ऽपि विदुः

विदुः ऽपि विद्या

विद्यया ऽपि विदुः
विदुः ऽपि विद्या
विद्यया ऽपि विदुः
विदुः ऽपि विद्या
विद्यया ऽपि विदुः
विदुः ऽपि विद्या
विद्यया ऽपि विदुः
विदुः ऽपि विद्या

विद्यया ऽपि विदुः
विदुः ऽपि विद्या
विद्यया ऽपि विदुः
विदुः ऽपि विद्या
विद्यया ऽपि विदुः
विदुः ऽपि विद्या

विद्यया ऽपि विदुः
विदुः ऽपि विद्या
विद्यया ऽपि विदुः
विदुः ऽपि विद्या

இலக்கியமாகிய

சிலப்பதிகாரமும்

மக்கள் காவியமாகிய

கண்ணகி வழக்குரையும்

கோவலனார் கதையும்

சிலம்பு கூறலும் — ஏடு.

பூம்புகாரில் எழுந்த தீயானது மதுரையிற் கொழுந்தவிட்டெரிந்து வஞ்சியிலே தணிந்தது. இக்கதை பதினெட்டு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் நிகழ்ந்தது. அது இலக்கியமாக எழுந்தது. இளங்கோ அடிகள் முத்தமிழ் இலக்கியமாகச் சிலப்பதிகாரத்தை யாத்தனர். சுவைத்துப்பார்த்த நல்லறிஞர், நயமுணர்ந்த புலவோர்கள் இயற்றமிழ் என்றனர்; பாடி மகிழ்ந்த பாவாணர் இசைத்தமிழ் என்றனர்; ஆடிக் களிப்புற்ற கூத்தர் நாடகத் தமிழ் என நவீனனர். ஆகவே "நெஞ்சையன்ஞர் சிலப்பதிகாரம்" - என்று பாடினார் பாரதியார்.

சிலப்பதிகாரக் கதையிலே திருப்புமுனைகள் பல இருக்கின்றன. கதையிற் புதுமை; கருத்திற் புரட்சி; நடையிற் கவிதையும் உரைபெறு கட்டுரையும். கவிதையில் எளிமையும், சுடுமையும்; மொழியில் இனிமை; சமயாசாரங்களிற் பொதுமை. இவை யாவும் உண்மையில் நெஞ்சை அள்ளுகின்றன.

இலக்கியத்தின் உயர்ந்த, உயிரான நோக்கம் கதையை உணர்த்துவதன்று. கருத்தை உணர்த்துவதே முக்கிய நோக்கம். சுவைமிக்க கனிக்கவிதைகளால் எழுத்து, சொல், பொருள், அபிநயங்கள், நவ் சுவைகள், நயங்கள், அணிகள், விழுமியங்கள் என்பன மிளிர்ப்பாடுதல் இலக்கியமாகும். எனவே சிலப்பதிகாரம் பேரிலக்கியமாக இலங்குகின்றது.

சிலப்பதிகாரம், எங்கள் இலக்கியமாகிய புராணம், இராமாயணம், பாரதம் முதலிய இலக்கியங்களையும் எடுத்துரைக்கிறது. தேவாகரப்போர் பதினெட்டாண்டிலும், இராமராவண யுத்தம் பதினெட்டு மாதத்திலும், பாண்டவ துரியோதன யுத்தம் பதினெட்டு நாள்லும் முடிந்தன என்பர். செங்குட்டுவனும் கணகவிசயரும் புரிந்த போர் பதினெட்டு நாழிகையில் முற்றுற்றது.

(1) "செயிர்த் தொழின் முதியோன் செய் தொழில் பெருக

உயிர்த் தொகையுண்ட ஓன்பதிற்றிரட்டியென்

றியாண்டு மதியு நாளுங் கடிக்கையும்

எண்டு நீர் ஞாலங் கூட்டியெண் கொள" — என்று இயம்பியுள்ளார்

இளங்கோ அடிகள்.

(1) சிலப்பதிகாரம். நீர்ப்படை காதை. 27:7 - 10 வரிகள்.

தமிழ் எழுத்துக்களாலாயது சிலப்பதிகாரம். சிலப்பதிகாரத்தில் வட எழுத்துக்கள் வாரா. தமிழிலுள்ள இலக்கியங்களில் எல்லாம் வட எழுத்துக்களில்லை. அவ்வாறு வந்துள்ளதேயானால் அவை தமிழ் இலக்கியங்களாகா.

“வடசொற்கிளவி வடஎழுத் தொரீஇ
எழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லாகும்மே” (தொல். சொல், 401)
என்று தொல்காப்பியர் விதித்துள்ளார்.

உறுப்புச் செய்யுள் என்ற யாப்பிலக்கணமுண்டு. (1) வெண்பாப்பாட்டியல், இலக்கண விளக்கம், தொன்னூல் விளக்கம் என்னும் இலக்கண நூல்கள் இதுபற்றி விளம்புகின்றன. வெண்பாப் பாட்டியல் உரைநடையிற் தந்தவற்றை எடுத்தியம்புவாம்.

“வழக்கினோடும், மரபியலோடும் பொருத்தமுடையவாய் வட எழுத்துக் கல்வாது. கேட்டோர்க்கு மிகவுமின்பம் பூரிக்குஞ் சொல்லாகச் சான்றோர் செய்யுள்களில் எடுத்துக்காட்டுஞ் சொற்களாற் புணர்க்கப்படுவன உறுப்புச் செய்யுளாம்”.

தொன்னூல் விளக்கத்தில் விரித்துரைத்து உதாரணச் செய்யுள்களும் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன.

அன்றியும் தமிழிலுள்ள சிறப்பெழுத்துக்களாகிய ழகரம், றகரம், னகரம் என்பன சிலப்பதிகாரத்திற் பயின்று வந்துள்ளன.

“குழலும் யாழு மமிழ்துங் குழைத்த நின்
மழலைக் கிளவிக்கு வருந்தினவாகியும்” - சிலப்பதிகாரம் 2:58 - 59.

“யாழும் குழலுஞ் சீருமிடறும்
தாழ்குரற் றண்ணுமை யாடலொ டுவற்றின்” - சிலப்பதிகாரம் 3:26 - 27.

“குழல்வழி நின்ற தியாமே யாழ்வழி” - சிலப்பதிகாரம் 3:139.

“பழுதில் செய்வினைப் பால்கெழு மாக்களும்
குழலினும் யாழினும் குரன்முதலேழும்
வழுவினைறிசைத்து வழித்திறங்காட்டும்” - சிலப்பதிகாரம் 5:34 - 36.

“பிழையா மரபி வீரேழ் கோவையை
உழை முதற் கைக்கிளையிறுவாய் கட்டி” - சிலப்பதிகாரம் 8:31 - 32.

ழகரம் அநேக அடிகளிற் பொருந்திவந்தமையைக் கண்டுகரிக்குக.

- (1) வழக்குண் மரபியலு ணேர்ந்து வழுவா
திழுக்கி வடவெழுத்தையின்பம் - வழக்காது
முன்னோர் பாட்டிற் பயின்ற மொழியன்றோ
சொன்னவறுப்பின் றுணிபு - (வெண்பாப் பாட்டியல் பொது. 5ஆம் செய்)
தெளிந்தவழக்கொடு சிறந்த பொருள் படுஉம்
இன்ப மொரீஇ வடவெழுத்தே மிக்கு
முதிர்சொற் புணர்க்க தெதிர் சொற் புணர்த்து
மாலுறச் செய்தல் வழுவாமென்பர். - (இலக்கண விளக்கம். பாட். 126ஆம் சூத்)
உறுப்புச் செய்யுளென்றுரைப்ப தற்பவச்
சிறப்புரை விரவிச் செப்பிய செய்யுளே. - (தொன்னூல் விளக்கம். சூத். 192)

றகரத்தையுடைய அடிகளைக் காட்டுதும்.

“குறங்கு செறிதிரள் குறங்கினிற் செறித்துப்
பிறங்கிய முத்தரை முப்பத்திருகாழ்” - சிலப்பதிகாரம் 6:86 - 87.

“அறிவறைபோகிய பொறியறு நெஞ்சத்
திறைமுறை பிழைத்தோன் வாயிலோயே” - சிலப்பதிகாரம் 20:25 - 26.

“அறுமுகவொருவனோர் பெற்றுமுறையின்றியும்
இறுமுறை காணுமியல்பினி னன்றே” - சிலப்பதிகாரம் 2:49 - 50.

“அறனறி செங்கோன் மறநெறிநெடுவான்
புறவுநிறை புக்கோன் கறவைமுறை செய்தோன்” - சிலப்பதிகாரம் 23:57 - 58.

இதுவரை முகரம், றகரம் ஆகிய சிறப்பெழுத்துக்களை இளங்கோ அடிகள் கையாளும் முறையினை எடுத்துரைத்தாம். எனகரம் வந்தவாறு காண்க.

சொல் :

நால்வகைச் சொல்லும் - இயற் சொல், திரி சொல், வட சொல், திசைச் சொல் - பயின்றுவர இலக்கியஞ் செய்தார். முப்பது காதையைக்கொண்டது சிலப்பதிகாரம். அக்காதைகள் பெரும்பாலானவை இயற்சொற்களாலானவை. கால்கோட்காதை சிறிது கடினமானது. கானல் வரி, வேட்டுவ வரி, ஆய்ச்சியர் குரவை, துன்பமாலே, ஊர் சூழ்வரி, வஞ்சினமாலே, குன்றக்குரவை - இவை காதையில் முடியாதவை. இயற் சொல்லும் திரி சொல்லும் விரவிவந்தவை. இவற்றின் விளக்கத்தை பதிக உரையில் - அடியார்க்கு நல்லார் - கண்டு தெளிக.

கதை என்பது பொய்ப் பொருள் புணர்த்துக் கூறுவது. கதையை உடையது காதையாமாகலின் - தத்திதாந்தம்.

மங்கல வாழ்த்துப் பாடல் இயற்சொல்லமயமானது. மங்கல வாழ்த்தில் முதலிற் திங்களை வாழ்த்தியது (1)சந்திராதித்த (சந்திர - ஆதித்த) என்னும் முறைமை கொண்டு.

ஞாயிறு போற்றுதும் என்கிறார். ஞாயிறு இயற்சொல். ஞாயிற்றுக்கிழமை வழக்கிலுண்டு.

மாமழை போற்றுகிறார் ஈற்றில். திருவள்ளுவரை நோக்குக.

(2) திரிசொல் வழங்குமாற்றைக் காண்போமாக. இயற் சொல்லினுந் திரி சொல்லே இலக்கியத்துக்கு இன்றியமையாதது. திரி சொல்லில்லையாயின்

- i. சுருங்கச் சொல்லுதல் கூடாது.
- ii. சுவைபெற வைத்தலுங் கூடாது.
- iii. மோனை, எதுகை, யமகம் முதலியன அமைத்தலுங் கூடாது.
- iv. கவிதையும் வெளிபுட்பட்டழியும்.

(1) தக்க யாகப்பரணி 9ஆம் தாழ்சை.

(2) இலக்கியச் சொல்லகராதி. சுன்னாகம். அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை.

சிலப்பதிகாரத்தில் வந்த சில திரி சொற்கள் :-

- அகலுள் :- ஊர் - அரும்பத உரையாசிரியர்.
தெருவுமாம் - அடியார்க்கு நல்லார்.
அறுவை :- தோளிலிடும் உறி.
ஆனிரை :- பசுக்கூட்டம் (சிலர் ஆனிரை என்பர். இது தவறுடைத்து.)
இடி :- மா, தெள்ளாத மா.
எல்லா :- ஏடி, தோழி. தொல். பொருளியல் "முறைப் பெயர்"
எழினி :- திரைச்சீலை. 26ம் சூத்.
நீரணிவிழா :- திரு அபிடேக விழவு.
பட்டினவர் :- மீன் விலையையுடைய பட்டினவர்.

வட மொழிச் சொற்கள் சிலப்பதிகாரத்தில் வந்தேறின. வந்துள்ளன எனினும் அவை தற்சமம், தற்பவம் என்ற இலக்கண விதிமுறையிற் பயன்படுத்தப்பட்டன.

தமிழாவது வடவெழுத்தொரீஇ வந்த தமிழ் எழுத்தானே கட்டப்பட்ட வாக்கியக் கூறுகளும், இயல், இசை, நாடகங்களும் என்று சொல்லப்படாநின்ற மூன்று தமிழ்களும் - என்று உரையாசிரியர் கூறுவர்.

- (1) அத்திரி :- கோவேறு கழுதை. அஃதாவது குதிரையில் ஒரு சாதி. இராச வாசனமாகிய அத்திரியேற என்று உரையாசிரியரிருவரும் எழுதியிருக்கிறார்கள்.
இயக்கி :- ஆரியாங்களை. பெண்டெய்வம். பாண்டி நாட்டில் இசக்கி என வழங்குகின்றது. ஆரியாங்களை - கணவனிருக்கும்பொழுது துறந்தவன்.
ஏகை :- இரேகை, கீற்று.
ஓய் :- யானையைப் பாகர் வையும் குறிப்பு ஆரிய மொழி.
கப்பம் :- கற்பம் (பிராகிருதம்).
சங்கரன் :- சுகத்தைப் பண்ணுகின்றவன்.

இவ்வண்ணம் வடசொற்களை அடுக்கிக்கொண்டு போகலாம்.

திசைச் சொற்கள் சிலப்பதிகாரத்திற் குறைவாகக் காணப்படுகின்றன. இதனால் சேரநாட்டில் இவை வழக்கு இல்லாமை புலனாகின்றது.

(1) தொல். பொருளியல் - சூத். 18	நிகண்டு.
அகநானூறு செய். 120, 350	பிங்கலந்தை - 4102
நற்றிணை - செய். 278	திவாகரம் - விலங்கியல்.
பரிபாடல் - செய். 10, 22	சூடாமணி - விலங்கியல் - 23
இயேசு காவியம். பக். 245	கயாதரம் - 137
செந்தமிழ்ச் செல்வி 22: பக். 466	பாரதி தீபம் - விலங்கியல் - 13
தமிழ் இலக்கிய வரலாறு. 11ம் நூற். மு. அ. பக். 82 - 83	
இசுலாமியத்தமிழ். இல. வரலாறு. ம. மு. உவைசு & பீ. மு. அசுமல்கான் பக். 366	

பனித்து :- நடுங்கி, பனிகொண்டு.
நோய்.

தெழித்தல்:- பிரித்தலுமாம்.

சிறுமியர் :- சிறு பெண்கள்.

யவனர் :- சோனகர், துருக்கர், மிலேச்சர், இவர்கள் தொழில் வாயில்
காத்தல்.

இவ்வாறு நால்வகைச் சொற்களையும் இளங்கோ அடிகள் இயற்றிய இலக்கியமாகிய
சிலப்பதிகாரத்திலே எடுத்தோதுகின்றார்.

பொருள் :

அகப்பொருளுமுண்டு; புறப்பொருளுமுண்டு. முதலில் ஓதிய புகார்க் காண்
டம் அத்தனை காதை, பாடல், வரி என்பனவும் அகத்தினை. பதினைந்தாம் காதை
தொடக்கம் இறுதிவரை புறத்தினை.

நாடகமாயின், மேலைத்தேச முறையில் இன்பியல் (Comedy), துன்பியல்
(Tragedy) என வகுத்துக்கொள்ளுதல் நலமுடைத்து. ஊழ்வினை உருத்துவந்து ஊட்
டும் என்பதனுள் கோவலன் கொலையுண்டமை அடங்கும். உரைசால் பத்தினிக்கு
உயர்ந்தோர் ஏத்தல் இறுதியிலுண்டு என்பதனால் இன்பியலில் முற்றுப்பெறுகின்றது.

அபிநயங்கள்மூலம் மெய்ப்பாடுகள் தோன்றுகின்றன.

மெய்ப்பாடுகள் :- நகை, அழகை, இளிவரல், மருட்கை, அச்சம், வீரம்,
வெகுளி, உவகை என்பன. (தொல். பொருள். மெய்ப்
பாட்டியல் 251)

சிருங்காரமாகிய உவகைக்கு சிலப்பதிகாரத்தில் எடுத்துக்காட்டு

“கன்று குணிலாகக் கனியுடுத்த மாயவன்” - என்னும் பாடற்றொடர். வீரத்
திற்கு வழக்குரை காதை அடிகளாற் காணலாம். அபிநயங்களை அரங்கேற்று காதை
யிற் பரக்கப் பார்க்கலாம்.

சுவைகள் :

ஒன்பது வகைப்படும். முன்னர் கூறிய மெய்ப்பாடுகள் எட்டுடன் நடுவு
நிலைச் சுவையுஞ் சேர ஒன்பது வகையாகும். இலக்கியத்தில் சுவையே விசேட அமிச
மாகும். சிலப்பதிகாரத்தில் இவை புலனாக, வகை செய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்க
மாகும்.

அ: மங்கல வாழ்த்துப் பாடலில் வரும்

ஆங்கு

பொதியிலாயினும் இமயமாயினும் - என்று தொடங்கும்
அடிகள் பூம்புகாரிலே முடிவுறும். பொதியில், இமயப் பண்பாடுகள் பூம்புகார் என்ற
சோழ அரசிருக்கையில் கலந்துள்ளன என்றும்

‘மாமுது பார்ப்பான் மறைவழி காட்டிடத்

தீவலஞ் செய்வது காண்பார்க ணைன்பென்னை’ - என்றும் இளங்கோ அடிகள் கேட்கிறார். மாமுது பார்ப்பான் மறைவழி காட்ட தீவலஞ் செய்வது இமயப் பண்பாடு; (1) பொய்யும் வழுவும் தோன்றியபின்னர் ஐயர் யாத்தது. இந்த இமயப் பண்பாடு பூம்புகாரிற் புருந்ததும் பொதியில் பண்பாடும், பூம்புகார்ப் பண்பாடும் மறைந்தன. ஆகவே பூம்புகாரிற் தீ எழுந்தது. அதே தீ மதுரையிற் செறிந்தது. வஞ்சியில் நீரணி விழாவிற் குளிர்ந்தது. தேவரணையர் கயவர் என்ற குறளில் இமயப் பண்பாட்டினை இழித்துக் கழிக்கின்றார். தமிழிலுள்ள இலக்கியங்களில் தீ புகழப் படும், இகழ்ப்பட்டுமிருக்கின்றது.

‘தன்னேரில்லாத் தலைவனையுடைத்தாய்’ - என்பது காவிய மரபு. சிலம்பில் கண்ணகியை முன் கூறினர். இதற்குக் காரணங் கூறிய அடியார்க்கு நல்லார்

“கண்ணகியை முற்கூறினர். பத்தினியை ஏத்துதல் உட்
கோளாகலான்” - என்று அழகாகத் திறம்படக் கூறினர்.

பூமிக்குப் புகழ்மிக்கது. அதிலும் மண்ணுக்குரிய புகழ் மிதமிஞ்சியது. கோவலனை மங்கையர் ‘மண்டேய்த்த புகழினான்’ - என்று அறைகின்றார். அஃதாவது மண் சிறுகும்படி கோவலன் புகழ் ஏறியது. சுவை ஏற்றம் அடைகிறது.

இஃதில்வாறாக மங்கல வாழ்த்துப் பாடலிலுள்ள ஒவ்வொரு சொற்கும், சொற்றொடர்க்கும் மங்கலமாகச் சுவை கூறுதல் சால்புடைத்து ஆரம்பம் ஏற்புடைத் தாயிருத்தலால் என்க:

இலக்கியமாகிய சிலப்பதிகாரத்தை ஆக்கியபோது கலைஞர்களின் தகைமைக் கேற்றவாறு சுவையினை வளர்த்து வருகிறார். மனையறம்படுத்த காதையில்

“தாருமாலையு மயங்கி” - என்பது அடிகள் கூற்று.

அரும்பத உரையாசிரியர் கூறியவாறு:- இருவரது புணர்ச்சி கூறுவார் ‘தாருமாலையு மயங்கி’ என்றார். அடியார்க்கு நல்லார் ‘இடக்கர்’-என்றார்.

தார் - ஆண்கள் அணியும் மாலை.

மாலை - பெண்கள் அணியும் மாலை.

கோவலனும் கண்ணகியும் இணைவிழைச்சிற் பிணைய அவர்கள் அணிந்த மாலைகளும் இருவர் வேகத்திற் தலைப்பட்டுப் பின்னிப் பிணைந்தன.

“மாசறு பொன்னை வலம்புரி முத்தே
காசறு விரையே கரும்பே தேனே
யரும்பெறற் பாவா யரூயிர் மருந்தே
பெருங்குடி வாணிகன் பெருமட மகளே
மலையிடைப் பிறவா மணியே யென்கோ
அலையிடைப் பிறவா அமிழ்தே யென்கோ
யாழிடைப் பிறவா இசையே யென்கோ
தாழிருங் கூந்தற் தையால்” - சிலப். மனை. 2: 73-80

என்ற அடிகளைக் காதலர்கள் மறக்காது நினைவிலிருத்துதல் வேண்டும். இவ்வடிகள் சுவைத்தலுக்கே உரியன. நயத்தலுக்குரியன அல்ல. இஃதே நேரத்திலே சீவக சிந்தா

(1) தொல்காப்பியம். பொருள். கற்பியல்: 145 சூத்.

மணியிற் பாட்டொன்று நினைவுக்கு வருகிறது. அதில் முழுக்க முழுக்கக் காதலியை எவ்வாறு அழைத்து மடல் எழுதலாம் என்பது விளங்கும்.

“கரும்பே தேனே யமிர்தே காமர் மணியாழே
அரும்பார் மலர்மே லணங்கே மழலை யன்னமே
சரும்பார் சோலை மயிலே குயிலே சுடர்விசும்
பெரும்பூண் மன்னன் பாவாய் பூவாய் பிணை மானே.”

செய்யுள். 2453

‘மாசறு பொன்னே’ போன்ற அடிகள் மேலும் வந்துள்ளன. ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவும்.

“பொன்னே கொடியே புனை பூங்கோதாய்
நாணின் பாவாய் நீணில விளக்கே
கற்பின் கொழுந்தே பொற்பின் செல்வி”

- கொலைக்களக் காதை 89-91.

மனையறம்படுத்த காதையில் “கலத்தினுங் காலினுந் தருவனரீட்டக் குலத்திற் குன்றாக் கொழுங்குடிச் செல்வர்” - என்ற சொற்றொடர் வருகின்றது. குலத்திற் குன்று தல் - பூப்பின் கட்பிரிதல் என்று அடியார்க்கு நல்லார் உரைக்கின்றார். பூப்பு என்பது மாதவிடாய். இது பொருளாகத் தொல்காப்பியம், குறுந்தொகை, திருக்குறள், இறை யனார் அகப்பொருள், திருக்கோவையார், அகப்பொருள் விளக்கம், ஆசாரக்கோவை, திரிகடுகம், காசி காண்டம், சிதம்பரமும்மணிக்கோவை, காஞ்சிப் புராணம், இலக்கண விளக்கம் முதலாம் இலக்கண இலக்கியங்களிலும், சரசோதிமாலை, உள்ளமுடையான், விதானமாலை, செகராசசேகர மாலை, சந்தான தீபிகை முதலாம் சோதிட நூல்களிலும் விளம்பப்படுகின்றது.

இந்திர விழலுரெடுத்த காதையில் மாதவிக்குச் செங்கண்ணும், கண்ணகிக்குக் கருங்கண்ணும் முறையே இடத்தினும், வலத்தினும் துடித்தன என்கிறார்.

“கண்ணகி கருங்கணு மாதவி செங்கணும்”

கனத்திறமுரைத்த காதையிலும்

“காதலி கண்ட கனவு கருநெடுங்கண்” - என்கிறார்.

துன்பமாலையில் எதிர்மாறாகக் கண்ணகிக்குச் செங்கண் என்கிறார்.

“திங்கண் முகிலோடுஞ் சேணிலங் கொண்டெனச்
செங்கண் சிவப்ப” - என்று பாடுகின்றார்.

செங்கண், கருங்கண் என்பதற் புதைபொருளுண்டு. உரையாசிரியர்களிருவரும் வழி நடத்துகின்றார்கள்.

கருங்கண் என்றது கண்ணகிக்குப் புணர்ச்சியில்லாமை.

செங்கண் என்றது மாதவிக்கு முன்னும் பின்னும் புணர்ச்சி உண்டு.

துன்ப மாலையில் கண்ணகிக்குச் செங்கண் என்றார். காலையில் தலையளியாற் பிறந்த செவ்வி தோன்ற. விளக்கம் போதுமானது என்று நினைக்கிறேன்.

கானல்வரி, வேட்டுவவரி - இவற்றில் வரும் வரி என்பதற்கு உரிய பொருளை விளங்கிக்கொண்டு மேற்செல்வாம்.

“வரியெனப்படுவது வகுக்குங்காலைப்
பிறந்த நிலனுஞ் சிறந்த தொழிலும்
அறியக் கூறி யாற்றுழி வழங்கல்”

(1) வரியாவது :- அவரவர் பிறந்த நிலத்தன்மையும், பிறப்பிற்கேற்ற தொழிற்றன்மையும் தோன்ற நடித்தல்.

கானல்வரிப் பாடல்கள் இசைப்பாடல்களே. இதிலுள்ள பாடல்கள் நாட்டுப் பாடல்களை ஒத்தன. அகத்துறைப் பாடல்களாக மிளர்வன. ஆற்றுவரியில் கங்கை, காவேரி ஆறுகளை ஒப்பிட்டுப் பேசுகின்றார் :

“திங்கள் மாலை வெண்குடையான் சென்னி செங்கோலது வோச்சிக்
கங்கைதன்னைப் புணர்ந்தாலும் புலவாய் வாழி காவேரி
கங்கைதன்னைப் புணர்ந்தாலும் புலவாதொழிதல் கயற் கண்ணூர்
மங்கை மாதர் பெருங் கற்பென்றறிந்தேன் வாழி காவேரி”

என்ற அடிகள் பரவசப்படுத்துகின்றன.

இதுபோன்ற பாடல்கள் தேம்பாவணியிலும் உண்டு. இக்காலப் புலவர்களிற் சிறந்தவரென்று எண்ணப்படக்கூடியவரான புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் பாடிய (2) “வாழிய கல்லோயா நங்கை” - என்ற ஆறு பாடல்களிலும் இதுபோல் பாடியிருக்கின்றார்.

“காடும் நாடாய்ச் செழித்தோங்கக் கழனிச் செல்வம் கனிந்தோங்க
நாடும் வாழ்வீற் திகழ்ந்தோங்க நடந்தாய் வாழி கல்லோயா
நாடும் வாழ்வீற் திகழ்ந்தோங்க நடந்ததெல்லாம் நின்தலைவன்
பாடும் புகழ்சேர் இனிய நடைப் பாங்கே வாழி கல்லோயா”.

நயங்கள் :

இந்திர விழவுரெடுத்த காதையில்

“கருமுகில் சுமந்து குறுமுயல் ஓரித்தாங்கு
இரு கருங்கயலோ இடைக்குமிழ் எழுதி
அங்கண் வானத் தரவுப்பகை யஞ்சித்
திங்களும் ஈண்டிதிரிதலும் உண்டுகொல்” - என்று உள்வரிக் கோலம்

புரிந்த மாதின் முகச்சாயலை வீதந்துரைக்கின்றார்.

கானல் வரியில் 17ம் பாட்டில்

“கடல்புக் குயிர்கொன்று வாழ்வார்நின் னையர்
உடல்புக் குயிர்கொன்று வாழ்வைமன் னீயும்
மிடல்புக் கடங்காத வெம்முலையோ பாரம்
இடர்புக் கிடுகு மிடையிழுவல் கண்டாய்”

(1) சீவக சிந்தாமணி உரையில் நச்சினூர்க்கினியர் வரிப்பாட்டு என்பர். செய். 2581 உரை

(2) புலவர்மணி கவிதைகள் - புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை நினைவுப் பணி மன்றம். மட்டக்களப்பு - பக்கம் - 10.

கவிங்கத்துப் பரணியில் கடைதிறப்புப்படலச் செய்யுள் ஒன்று:

“முருகிற் சிவந்த கழு நீரும் .

முதிரா இளைஞர் ஆருயிரும்

திருகிச் செருகும் குழல் மடவீர்

செம்பொற் கபாடம் திறமினோ” செய். 50.

இவற்றை ஒப்பிட்டு நயங் காணுதல் அறிஞர் கடன்.

புறஞ்சேரியிறுத்த காதையில் பிரிவாற்றாது வருந்திய மாதவியால் கோவலனிடம் அனுப்பப்பட்டவன் கோசிகன் எனும் அந்தணன். நிறம் வேறுபாட்டினாலும் சேய்மைக் கண் நிறற்றலானும் கோவலனோ என ஐயமுற்று மாதவிக் கொடியைப் பார்த்து “நீயும் வாடினையோ மாதவி” - என்று கேட்க கோவலன் “உன் கூற்றிற்குப் பொருள்யாது” - என்று வினாவுதல் மூலம் ஐயம் நீங்குகின்றான். ஆற்றல் வாய்ந்த அடிகளிற் திறமையுறப் புனைகின்றார் அடிகள்.

“கோவலன் பிரியக் கொடுத்துயரெய்திய
மாமலர் நெடுங்கண் மாதவி போன்றில்
அருந்திறல் வேனிற்கு அலர் களைந்து உடனே
வருந்தினை போலு நீ மாதவி என்றோர்
பாசலைக் குருகின் பந்தரிற் பொருந்திக்
கோசிக மாணி கூறக் கேட்டே
யாது நீ கூறிய உரையீது...” சிலப். 13:48-54.

என வியத்தகு மொழியில் நவில்கின்றார் இளங்கோ அடிகள்.

மண்தேய்த்த புகழையுடையவன் கோவலன் என்று கண்டோம். கோவலன் - கொலைக்களக் காதையில் - கொலையுண்டு

“மண்ணக மடந்தை வான்துயர் கூர்” - என்பதில்

மண்ணக மடந்தை துயர்கொள்ள என்கிறார்.

“மணிமார்பந் தரைமூழ்கிக் கிடப்பதோ” - என்று கண்ணகி கலங்குகிறாள்.

இதனை மனதிலிருத்தி இளங்கோ அடிகள் கொலைக்களக் காதையில் மண்ணக மடந்தைக்கு ஏற்படும் இன்ப துன்பங்களை உற்பாத நிகழ்ச்சிகளைக்கொண்டு நிலை நிறுத்துகிறார்.

“தாலப் புல்லின் வால் வெண் தோட்டுக்
கைவன் மகடுஉக் கவின் பெறப்புனைந்த
செய்வினைத் தவிசிற செல்வ னிருந்தபின்
கடி மலரங்கையிற் காதலன் அடிர்
சுடுமண் மண்டையிற் தொழுதனள் மாற்றி
மண்ணக மடந்தையை மயக்கொழிப்பன போல்
தண்ணீர் தெளித்துத் தன் கையாற் தடவிக்
குமரி வாழையின் குருத்தகம் விரித்திங்கு
அமுதம் உண்ண அடிகள் ஈங்கு” - சிலப். 26:35-43

மண்ணக மடந்தைக்கு நிகழ இருக்கும் துன்ப இடரை - மயக்கத்தை நீக்க தண்ணீரைத் தெளித்து - என்கிறார்.

அணிகள்:

இலக்கியமாகிய சிலப்பதிகாரத்தில் அணிகள் நிறைய உண்டு. தெரிதருதேற்றம் உவமை (தண்டிபொருள்: 5) விரோதம் (தண்டிபொருள் 54) பின்வரு நிலை என்னும் அலங்காரம் மனையறம் படுத்த காதையில் வருகின்றன. இவ்வாறு சிலப்பதிகாரத்தில் வரும் அணிகள்மூலம் செய்யுள்களின் சாதுரியத்தைக் கண்டுகொள்க.

விழுமியங்கள்:

“அரைசியல் பிழைத்தோர்க் கறங் கூற்றுவதூஉம்
உரைசால் பத்தினிக் குயர்ந் தோரேத்தலும்
ஊழ்வினை யுருத்துவந் தூட்டு மென்பதூஉம்
சூழ்வினைச் சிலம்புகாரணமாகச்
சிலப்பதிகாரமென்னும் பெயரால்” - என்று இளங்கோ அடிகள் பதி
கத்தில் விழுமியங்களைச் சிறப்புற அமைத்த பெருமையில் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.

“இழுமென் மொழியான் விழுமியது நுவலினும்
பரந்த மொழியானடி நிமிர்ந்து ஒழுகினும்” - (தொல். சொல். 239)
என்பதனால் மெல்லென்ற சொல்லானும் அறம், பொருள், இன்பம் பயப்ப அதனால்
வீடு என்னும் விழுமியம் அடைய யாப்பதே தொடர்நிலைச் செய்யுளாகிய சிலப்பதி
காரம் என்னும் இலக்கியம் என்று உணர்க.

சிலப்பதிகாரக் காலம்:

பேராசிரியர் வையாபுரிப்பிள்ளை சிலப்பதிகாரக் காலத்தைப் பின்னிழுக்கின்
றார். பேராசிரியர் சோமசுந்தர பாரதியார் மறுக்கின்றார். வையாபுரிப்பிள்ளை இலக்
கண, இலக்கிய வழக்குகளை, மேற்கோள்களைக் காட்டி மறுப்பதுடன் திவான் பகதூர்
சுவாமிக் கண்ணுப்பிள்ளை காட்டிய ஆதாரக் காலப்பகுதியைக் காட்டி கி. பி. 756 ஆம்
ஆண்டே கண்ணகி கதை நிகழ்ந்த காலம் என்று நிலைநிறுத்த முயற்சி செய்கின்றார்.

சுவாமிக் கண்ணுப்பிள்ளை தமது நூலில் (An Indian Ephemeris Vol. I Part I)
சிலப்பதிகாரத்திற் கூறிய சோதிடக் குறிப்புகளைப் பொருத்திக் காட்டி கி. பி. 756
என்ற ஆண்டே பொருத்தமுடைத்தென நிறுவுகின்றார்.

சிலப்பதிகாரத்தை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்த இராமச்சந்திர தீக்கிதர்
அடியார்க்கு நல்லார் உரையின்படி சூரிய மாதக் கணக்கின் பேராக கி. பி. 174
என்றே நிறுவுகின்றார். சுவாமிக்கண்ணுப்பிள்ளையின் கணக்குத் தவறுடைத்து என்
கிறார்.

வழக்கமாகச் சிலப்பதிகாரக் காலம் கி. பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டெனக்
கொள்ளப்படுகிறது. இக்கூற்று நல்லறிஞர் எல்லாருக்கும் ஒப்புதல் உடைத்து.

பிரதிபேதங்களும் திருத்தங்களும்:

(அ) அரங்கேற்று காதையில் 80ஆம் அடியில் யகர இகரம் என்றிருப்பதை
யுகரமாகத் திருத்துதல் சால்புடைத்து.

‘மேலது உழையிளி கீழது கைக்கிளை’ - என்றிருப்பதை

‘மேலது உழையுளி கீழது கைக்கிளை’ - என்று மாற்றினால் ஆய்ச்சியர் குரவையில் எடுத்துக்காட்டு என்ற தலைப்பில் 14ஆம் பாடலில் வரும் இளி என்பதற்கு அரும்பத உரையாசிரியர்,

“உழையுளி என்று உழைக்குப் பெயர்” - என்பதோடு ஒத்து நடக்கும். ஆகவே உழையுளி என்று வழங்குவதே சிறப்புடைத்து. இதனைச் சங்கீத விற்பன்னரிடம் ஒப்படைக்கின்றோம்.

(ஆ) கானல்வரியில் 35 ஆம், 36 ஆம் பாடல்களில் அடிகள் மாறியிருப்பது போற் காட்சியளிக்கின்றது.

“பூந்தன்பொழிலே புணர்ந்தாடுமன்னமே” - என்ற அடி மாறுபட நிற்கின்றது.

(இ) வாழ்த்துக் காதையில் வள்ளைப்பாட்டு என்ற தலைப்பில் ஈற்றடியில் ‘ஆரிக்கும்’ - என்ற சொல்லில் வையாபுரிப்பிள்ளை சொற்றவறு என்று காட்டுகின்றார். ‘ஆரிக்கும்’ என்று திருத்தப்படுதல்வேண்டும் என்றும் எழுதுகிறார்.

புறனடை - புறநடை இரண்டையும் ஒரேயொரு கருத்திற் பதிப்பாசிரியர் பயன்படுத்தியுள்ளார். (38, 39 ஆம் பக்கம் பார்க்குக) புறனடை - பொருள் வேறு. புறநடை - பொருள் வேறு.

(ஈ) அரங்கேற்று காதையிலே உரையில் “சாரீர வீணை” என்பதற்கு ஆட்சேபம் தெரிவிக்கின்றார்கள்.

‘மிடறுமென்றது - சாரீர வீணையுமென்றவாறு’ - என்றிருப்பதை “சாரீர வீணை” என்று கொள்ளுதல் நலம்.

கண்ணகி வழக்குரை

கருத்து ஊன்றக் கதை சொல்வது வேறு. கதையினைக் கதையாகவே சொல்லுவது வேறு. அஃதாவது காவியக் கதையை இலக்கியமாக்கி, செம்மையாக்கி, சீர்ப்படுத்தி, நேர்ப்படுத்தி, வாழ்க்கைப் பாதையைக் கண்கூடாக நிறுத்தி எடுத்தியம்புவதே என்க. மாதவி கற்புடைய மாது எனக் கொள்ளத்தக்க நெறியில் இளங்கோ அடிகள் பாடியிருக்கிறார். சிலப்பதிகாரம் இலக்கியமாக விளங்குவதைக் கண்டோம்.

இலக்கியமாகிய சிலப்பதிகாரம் கி. பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டில் எழுந்தது. கண்ணகி கதைக்கு முதலிலெழுந்த இலக்கியமாகும். அதற்குப் பின்னர் கோவிலன் கதை என்ற அம்மாளைப் பாடல் இயற்றப்பட்டது. புகழேந்திப் புலவரால் இயற்றப்பட்டதென்பர்; சிலப்பதிகாரக் கதைக்கு வேறுபட்டது. கோவலன் நாடகம், கதை வேறுபாடுகளுடன் தோன்றியது. நாடகத்திற்குப் பின் கண்ணகி படம் ஓடியது.

நாவலாக எழுந்தது தில்லானா மோகனம்பாள். அதனைப் படமாக எடுத்தார்கள். நாவலாக எழுதப்பட்ட கதைக்கும், படக் கதைக்கும் வேறுபாடுகள் அநேகம். அதுபோலச் சிலப்பதிகாரக் கதைக்கும், கோவிலன் கதை அம்மாளைக்கும், நாடகக் கதைக்கும், படக்கதைக்கும் மாறுபாடுகள் பல உள். வேறு. வேறு அடிப்படைக் கதைகூடியுடையனவாய் பல்வேறு வகையிலே திரிபடைகின்றன. இவற்றிலே சிலப்பதிகாரம் மட்டுமே இலக்கிய வகையிற் சிறந்தது.

கண்ணகி வழக்குரை

கோவலனார் கதை

கோவலனார் கதை அல்லது சிலம்பு கூறல்

ஆகியவை சிலப்பதிகாரக் கதையில் வேற்றுமைப்படுத்தலே நோக்கமாக உடையன. கதையை கதையாகச் சொல்வதே நோக்கமாகவும், தேவையாகவும் கொண்டு புனையப்பட்டன. இலக்கிய நோக்கு அறவே இல்லாதவை. முன்னைய இரண்டும் அச்சேற்றப்பட்டுள்ளன. மூன்றாவது ஏட்டிலிருப்பது. இவை மூன்றும் ஒன்றுதான். பாட்டுக்குப் பாட்டு ஒரே தன்மையுடையன. அநேகம் பாடல்கள் ஒத்த சொல், சொற்றொடர் உடையன. பாவியல் முறையில் சீர், தளை, எதுகை, மோனை ஒத்துப்போகின்றன.

அந்தாதி முறையிற் பாடப்பட்ட கண்ணகி வழக்குரை சிற்சில இடங்களில் முறிகின்றது. அந்தாதி முறிகின்ற இடங்கள்லே கோவலனார் கதை, சிலம்பு கூறல் என்ற நூல்களிற் காணப்பட்ட செய்யுள்களை இட்டால், அந்தாதி முறியாது பூர்த்தியாகும்.

கண்ணகி வழக்குரையிற் கீறுகளிட்டுக் காட்டப்பட்ட சிதைந்த அடிகளைக் கோவலனார் கதை, சிலம்புகூறல் ஏட்டுச் செய்யுள்கள் பூர்த்தியாக்க உதவுகின்றன.

கண்ணகி வழக்குரையில் கீறுகளிட்ட குறை அடிகளுக்கு ஈடுசெய்யும் பாடல்கள்.

i. கண்ணகி வழக்குரை - பக். 172. செய்யுள் - 149. "தானுமொரு". கோவலனார் கதை - பக். 152 - 153.

சிலம்புகூறல் - ஏடு. கோவலனார் கதையில் உள்ளபடியே இருக்கிறது.

- ii. கண்ணகி வழக்குரை - பக். 191 - 192. செய்யுள் 257. "கண்ணம்பு"
கோவலனார் கதை: பக். 174.
- iii. கண்ணகி வழக்குரை - பக். 195. செய்யுள். 276. "இப்பொழுது"
கோவலனார் கதை. பக். 177.

இவ்வாறு இசைந்து வருவனவற்றையும் பொருத்தமான எதுகை, மோனைகளையும், சொற்சேர்மானம் அற்றவற்றையும் பிழையான கருத்துக்களையும் கண்ணகி வழக்குரையின் காதைமூலம் எடுத்துக்காட்டி விளக்கமாக விளம்பல் செய்வாம்.

கண்ணகி வழக்குரை அச்சேற்றப்பட்டுண்டு. மட்டக்களப்புக் கிராமங்களிலுள்ள ஏடுகளை ஆராய்ந்து பார்த்தல் சிரமம். சிரமங்களைப் பொருட்படுத்தாமல் பாரிய பணிபுரிந்து அச்சவாகனம் ஏற்றியவர்க்கு முதற்கண் நன்றியும், நன்மதிப்பும் நல்கின்றோம். கண்ணகி வழக்குரையைப் பதிப்பித்தவர் நண்பர், வித்துவான் பண்டித வி. சீ. கந்தையா அவர்கள். பழைய ஓலைச்சுவடிகள் பலவற்றைப் பரிசோதித்து பாடபேதம், அடிக்குறிப்பு என்பவற்றுடன் பதிப்பித்துள்ளார். அவர்களுக்கு மீண்டும் நன்றி; மகிழ்ச்சி; பாராட்டு.

இலக்கியமாகிய சிலப்பதிகாரம் கி. பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டில் யாக்கப் பெற்றது என்று இறுதிக்கண் உரைத்தாம். கண்ணகி வழக்குரையைப் பாடியகாலம் முதலிற் சொல்வதற்கே என்க.

(1) செட்டிபாளையத்திற் கண்ணகி கோயிலுண்டு. பிரசித்தி வாய்ந்தது. கண்ணகி வழக்குரை ஏடுமுளது. அந்த ஏட்டில் இந்தக் கதையை எந்த ஆண்டில் நிறுத்தினாரென்ற தகவல் செய்யுள் வடிவத்திற் தரப்பட்டிருக்கிறது. இப்பாடல் இடைச்செருகலாக இருத்தல் முடியாது. இடைச்செருகற் பாட்டுகள் சிந்தாமணி, பெரியபுராணம், கம்பராமாயணம் போன்றவற்றிலுள்ளன. கந்தியார் பாடல்கள் சிந்தாமணியில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. மற்றையவர் வெள்ளியார். வெள்ளி பாடல்கள் பரவிக்கிடக்கின்றன. இலக்கிய விமரிசனம் - பாடம் - பாடபேதம் என்ற சிறு நூலினை விளக்கத்திற்குப் பார்க்குக.

செட்டிபாளையம் - கண்ணகி வழக்குரை ஏட்டிலுள்ள பாட்டினை ஏட்டிலுள்ளவாறே தருதல் ஏற்புடைத்து.

“வாயுணர்ந்த நல்லோர்முன் வளங்கு சிலப்பதிகாரம்
தூய புகட்டாளிசையாற் றெகுத்துரைத்த வாசான்
ஆயிரத்து முன்னூற்றுத் தொண்ணூற்று மூன்றதனில்
நேயமுடனிக்கதையை நிறுத்தினார் மானிலத்தே.

இப்பாடலைத் திருத்தமாக எழுதினால்

“வாயுணர்ந்த நல்லோர்முன் வழங்கு சிலப்பதிகாரம்
தூயபுகழ்த் தாழிசையாற் தொகுத்துரைத்த ஆசான்
ஆயிரத்து முந்நூற்றுத் தொண்ணூற்று மூன்றதனில்
நேயமுடன் இக்கதையை நிறுத்தினார் மாநிலத்தே” - என அமையும்.

- (1) செட்டி + பாளையம். பாளையம் என்பதற்கு மானியமுறையிற் குறுநிலமன்னர் ஊர் என்று பொருள்படும். பாளையக்காரன் என்ற பிரிவினர் தென்னகத்திலுளர். பாளையங்கோட்டை, பாளையப்பட்டு, பாளையமிறங்க, பாளையமெழும்ப, பாளையம்போட என்ற பிரயோகமுண்டு. ஆகவே செட்டிபாளையம் என்பதே சரி. பள்ளையம் வேறு - ஓர்வகைப் பவி. பள்ளையம் என்றும் திரிபு உண்டு.

கண்ணகி வழக்குரை என்ற நூல் கி. பி. 1393இல் பாடி முற்றுப்பெற்றது என்று புலனாகிறது. சிங்கைச் செகராசசேகரன் அரசுபுரிந்த காலமாகிய கி. பி. 1380 — 1417 என்பதுடன் இந்நூல் இயற்றப்பட்ட காலம் ஒத்துப்போகின்றது.

ஆசிரியர் யாரெனப் பார்ப்போமாக. பத்துக்கு மேற்பட்ட பாக்களில் சிங்கைச் செகராசசேகரன் கண்ணகி வழக்குரையைப் பாடினான் என்று ஒருங்குரைக்க ஏதுக்கள் இருக்கின்றன. மாதவி அரங்கேற்று காதையில் வரும் ஒன்பதாஞ் செய்யுள் வலியுறுத்துகின்றது.

“அவனி புகழ் குடிநயிஞப் பணிக்கன் எனுமவன் மிகுந்தோன்
கவளமதக் களிற்றண்ணல் காங்கேசன் தேவையர்கோன்
தவனனென விளங்குபுகழ்ச் சகவீரன் தாரணியிற்
சிவனருளாலிக் கதையைச் செந்தமிழ்ப்பாமாலை செய்தான்”

குடிநயிஞப் பணிக்கன் - விளங்குமாறில்லை. தவனன் - சூரியன். சூரிய வமிசத்தவன் சகவீரன்.

(1) ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளைக் கீழ்த்திசைக் கங்கர் என்று வழங்குவார். ஆகலின் காங்கேசன் என்றார். தேவை - சேதுநாடு. இராமேசுரம்.

சிங்கையாரியன் சேதுகாவலன் - தட்சிண கைலாசபுராணம்.
சிறப்புப்பாயிரம். செய். 15 - என்று கூறப்படுகிறது.
கங்கையாரியன்: இரகு வம்மிசம்: பக். 100 செய். 223.
பக். 145 செய். 107.

செகராசசேகரன் வேறு, வேறு நூல்களுஞ் செய்துள்ளான். வேறு வேறுகப் புனைபெயர்கள் குடிச் செய்யுள் நூல்கள் யாத்துள்ளான்.

தட்சிணகைலாசபுராணம் - பண்டிதராசர்
கோணேசர் கல்வெட்டு - கவிராசர்
செகராசசேகரமலை -
கண்ணகி வழக்குரை (கோவலனார் கதை) சகவீரன்.

கண்ணகி வழக்குரை போன்றதே கோவலனார் கதை. சிலம்பு கூறலும் அவ்வாறுதான். கண்ணகி வழக்குரை மட்டக்களப்பில் வழங்கிவருவது. கோவலனார் கதை பருத்தித்துறைப்பகுதியில் வழங்குவது. முல்லைத்தீவில் வழங்குவது சிலம்பு கூறல். இவையாவும் சகவீரனால் ஆக்கப்பட்டன எனினும் காலப்போக்கில் இடைச் செருகல் ஏற்பட்டன.

காப்புச்சொல்லுதல் ஒவ்வொரு காதைதோறும் நிகழ்ந்திருக்கிறது. காப்புச் செய்யுள் ஒன்றுக்கு மேற்பட்டதாக அமைகின்றது. காதை ஒவ்வொன்றுக்கும் காப்புச் செய்யுள் என்றால் உபாங்கமாக வருகின்ற செய்திகளுக்குக் காப்பு அமைவதில்லை

-
- (1) தேவைதருமாரீசன் - கண்ணகி வழக்குரை பக். 20 செய். 5
காங்கேசன் - " " பக். 131. செய் 9
தேவைதருதாரீசர் - " " பக். 234. செய் 1
ஆரியர்கோன் - " " பக். 234. செய் 3
குடிநயிஞப் பணிக்கன் எனுங் காங்கேசன் ஷை பக். 219. செய் 73
இப்படிப் பக்கந்தோறும் பரக்கக் காணலாம். பக். 236, 275, 240, 338, 357.

என்ற முடிவுக்குத் தள்ளப்படவேண்டியவர்களாகின்றோம். ஆகவே காப்பில்லாதவை காதையாக மாறாது. இதனை முதலிற் கருத்திற்கொள்ளுதல் வேண்டும்.

“வீசுசுரமேகநிற” -- என்ற விநாயகர் வணக்கப்பாடலைப் பாடியவர் வேறொருவர். இதனைப் பாடியவர் அம்பட்டப்புலவர் என்பார். தாழங்குடாவைச் சேர்ந்தவர்.

கண்ணகி வழக்குரை நூலின் இரண்டாம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்புச் செய்யுள்கள் இரண்டையும் விநாயகர் காப்பாகக் கொள்ளலாம். சிவ வணக்கப் பாடலில் வரும் மொன்னையப்பர் என்பதை வெண்ணெயப்பர் என்று மாற்றிக் கொள்ளவும். அடிக்குறிப்பிற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. செவ்வையான பாடம் பொறிக்கப்படுதல் வேண்டும். மொன்னையப்பர் காரைதீவைச் சேர்ந்தவராயின் அவரது பெயர் சிவவணக்கத்தில் இடம்பெறுமென்பது சந்தேகம். வெண்ணெயப்பர் - சிவன்பெயர் - தேவாரங்களில் வந்துண்டு. இரண்டாம் செய்யுள் தலையாகெதுகை. காப்புச் செய்யுள்கள் எல்லாம் இலக்கிய நயமுள்ளவை.

இலக்கியமாகிய சிலப்பதிகாரத்தில் வரன்முறையாகக் கதை சொல்லப்படவில்லை. முதலில் மனையறம்படுத்த கதை மங்கலவாழ்த்துப் பாடலோடு தொடங்குகிறது. அடுத்த கதை அரங்கேற்றுகதை. இலக்கியமாகிய சிலப்பதிகாரத்தில் மீகாமன், வெடியரசன் கதையில்லை. கண்ணகி, கோவலன் பிறந்த கதையில்லை. சிலப்பதிகாரக் கதையைத் தழுவி கண்ணகி வழக்குரை செய்யப்பட்டதாகக் கவிகளுமுள. இளங்கோ அடிகள் - சிலப்பதிகாரம் என்ற சொற்களையுடையன.

“அன்னது கொண்டே இளங்கோ அடிகள் மொழித்த கதையது” - பக். 144 செய். 7

“சிலப்பதிகாரக் கதையை” - பக். 357 செய். 12

“நாடியினங்கோவடிகள் நாவலர்க்குப் பொருளாகத் தேடு சிலப்பதிகாரக் கதையை” - பக். 357 செய். 14

கோவலனார் கதையில் ‘மணமாலை’ என்றோர் பகுதியுண்டு. அது கண்ணகி வழக்குரையிற் கவியாணக் கதை என வழங்கும். கோவலனார் கதையிலுள்ள பாடல்கள் அத்தனையும் கண்ணகி வழக்குரையில் இல்லை.

கருடன், தட்டான் இல்லத்திலிருந்து சிலம்பினை எடுத்துக்கொண்டுபோன கதை - கோவலனார் கதை, சிலம்பு கூறவில் இருக்கிறது. புகழேந்திப் புலவர் பாடிய தென்னும் அம்மானையிலும் இருக்கிறது. கண்ணகி வழக்குரையில் இல்லை. கோவலனார் கதையிலே மணமாலையில் கோவலன் கண்ணகியைத் தழுவத் தொடங்குமுன் இருவருக்குமிடையில் தீப்பிழம்பு கொடிந்துவிட்டு எழுந்ததாகக் கூறியிருக்கிறார். அன்றியும் சின்னவிடு வைத்துக்கொள்ளுமென்று கண்ணகி கூறியதாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. சிலம்பு கூறல் ஏட்டிலுமுண்டு. இது கதை அம்மாலை யிலுளது. சிலப்பதிகாரத்திலோ, கண்ணகி வழக்குரையிலோ இல்லை.

கண்ணகி வழக்குரையில் திருவள்ளுவர், கம்பராமாயணம், பெரியபுராணம், திருவிளையாடற்புராணம், பாரதம், சுந்தரபுராணம், பாகவதம், சிவஞானசித்தியார் முதலிய நூல்களிலிருந்து கதைகள், விழுமியங்கள் வந்தடைந்துள்ளன.

வயந்தமாலை நூதில் வள்ளுவர் கூற்று அவ்வாறே உளது. வள்ளுவர் கூற்று இதுதான்.

‘தீயினுற் சுட்டபுண் உள்ளாறும் ஆறாதே
நாவினுற் சுட்டவடு’ - குறள்.

இதனைச் சிங்கைச் செகராசசேகரன்

“உருவழியச் சுட்ட புண்ணுள்ளாறு மாறாதே
கருதரிய நாவென்னுங் கடுந்தீயாற் சுட்டபுண்தான்
பொருவரிய வள்ளுவனார் புகன்றமொழி பொய்யாதே”
- பக். 253 செய். 120

“பொய்யாது வள்ளுவனார் புகன்ற மொழி பூதலத்தில்”
- பக். 253 செய். 121

திருக்குறள் கூற்று இஃது:-

“அல்லற்பட்ட டாற்றா தழுதகண் ணீரன்றே
செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை” - குறள்.

இது கண்ணகி வழக்குரையிலே வழக்குரைத்த காதையில்

“அல்லற்பட்டாற்றாதார் அழுத கண்ணீர் ஆறய்த்தான்
செல்வத்தைத் தேய்க்கும்படை” - பக். 377 செய். 120

கண்ணகி வழக்குரையில் 387 ஆம் பக்கத்தில் வழக்குரைத்த காதையில் “ஆதிபகவன் மதலை வள்ளுவன் உரைத்த அருந்தமிழ் படித்ததில்லையோடா நீ என்ருள்” - என்று வள்ளுவர் நாமம் வருகிறது. ஏனைய நூல்களிலும் இவ்வண்ணம் வருவனவற்றை அட்டவணைப்படுத்திக் கூறும்:

கம்பராமாயணம் :-

பக்கம்: 145	செய்யுள் 11
,, 265	,, 199
,, 384	,, 170

பெரிய புராணம் :-

பக்கம்: 39	செய்யுள் 135
,, 262	,, 180
,, 341	,, 233
,, 371	,, 88

திருவிளையாடற் புராணம் :-

பக்கம்: 14	செய்யுள் 75
,, 130	,, 03
,, 307	,, 41
,, 331	,, 175
,, 341	,, 233
,, 356	,, 09
,, 364	,, 55

பாரதம் :-

பக்கம்: 28	செய்யுள் 63 65
,, 266	,, 201
,, 285	,, 57
,, 311	,, 53
,, 356	,, 05
,, 363	,, 49
,, 383	,, 160

கந்தபுராணம் :-

பக்கம்: 206	செய்யுள் 01
,, 356	,, 09

பாகவத புராணம் :-

பக்கம்: 73	செய்யுள் 76
,, 300	,, 18
,, 332	,, 178
,, 358	,, 21
,, 364	,, 53,54

சிவஞானசித்தியார் :-

பக்கம்: 355	செய்யுள் 02
-------------	-------------

கலைகள்:

கண்ணகி வழக்குரையில் பலவகையான கலைகள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. பல இலக்கியங்களை எடுத்தோதுகின்றார். வாய்த்த இடங்களில் எல்லாம் தமிழிலுள்ள இலக்கியங்களை மேற்கோளாக அமைக்கின்றார்.

இலக்கணம்:

இலக்கணங்களை அவதானித்து அந்தாதியாகப் பாடியுள்ளார். அந்தாதி சொல்லாய், சொற்றொடராய், தனி எழுத்தாய் அமைத்துப்பாடி நூலை முற்றுப்பெற வைத்தார். கவி விருத்தங்களை நடை, நடைசாரி என்றும் மற்றைய சந்த விருத்தங்களைச் சிந்து என்றும் தாழிசை, அகவல், வெண்பா என்றும் பாடல்களை வகுக்கின்றார். சீர், தளை, அடி, தொடை முதலியன நோக்காமற் பதிப்பாளியர் அச்சேற்றியிருக்கிறார். உதாரணமாக அகவல் அடிகளை நான்கு அடிப்பாக்களாகக் கருதி செய்யுள் எண்ணுக்கணக்கு ஏற்றியிருக்கிறார். 137 ஆம் பக்கத்திலுள்ள அகவற்பாவை நோக்குக.

நூலை உருவாக்கிய ஆசிரியர் - செகராசசேகரன் - பாடிய பாடல்களில் ஒன்றினைத் தருவாம்:-

“தழுவுகின்ற திணையிரண்டும் தண்ணளிசேர் பாலைந்தும்
எழுவமுவும் வேற்றுமைகள் எட்டுடனே தொகையாறும்
விழுமையுள்ள காலங்கள் மூன்றுடனே விரைவு சொல்லீ
முழுதலகில்வல்ல னென்பான் முழுமூடனாகையினால்” — மாதவி அரங். 14.

சிறிது மாற்றமுடன் இது பாடல் கோவலனார் கதை, சிலம்பு கூறல் எனுமிரு நூல்களிலுமுண்டு.

இசைக்கலை:

மாதவி அரங்கேற்று காதையில் வெகு விமரிசையாக வருணிக்கப்பட்டுள்ளது.

“எண்ணு மெழுத்தும் இசை மூன்றும் பண்ணேடும்
பண்ணமைந்த கூத்துப் பதினொன்றும் - நண்ணியசீர்
உற்றபதி னெண்கலையு முவமை பெறவேதான்
கற்றனளே மாதவியார் காண்”

— கண். வழ; கோவ. கதை, சில. கூறல்

இந்த வெண்பா சிலப்பதிகாரத்திலே அரங்கேற்று காதையின் முடிவிலுள்ள வெண்பாவின் சாயலை ஒத்தது. சிலப்பதிகாரக் காதை ஒவ்வொன்றின் ஈற்றிலும் வெண்பா இல்லை. உள்ள வெண்பாவில் சிலவற்றிற்கு உரையுண்டு.

இசை மூன்று: மந்தரவிசை, மத்தமவிசை, தாரவிசை என மூன்று.

பண்ணேழு : குரலே துத்தங் கைக்கிளையுழையினி
திரமிகு ள்ளரி தாரம் முறையே
சரிகம பதநி இவற்றின் அக்கரமாம்.

கூத்துப் பதினொன்று : கண்ணகி வழக்குரை. பக்கம் 193 - 194 பார்க்கவும்.

இசைப் பயிற்சிக்குரிய ஆசிரியர் வருமாறு:

i. இசையாசான்	: கண்ணகி வழக்குரை. மாதவி அரங்கேற்று காதை செய்யுள்	: 44, 48.	
ii. இயற்றமிழ்ப்புலவன்	: ஷெ. செய்.	45.	} சிலப்பதிகாரம் அரங்கேற்று காதை 37 - 55 ஒப்பிட்டுப் பார்க்குக.
iii. ஓவிய ஆசான்	: ,, ,,	46.	
iv. யாழாசிரியன்	: ,, ,,	55.	
v. ஆடலாசிரியன்	: ,, ,,	58.	

(1) கப்பல் கட்டுங் கலை :

கப்பல் கட்டுங்கலை கண்ணகி வழக்குரையில் வித்தாரமாகப் புனையப்பட்டிருக்கிறது. ஆசிரியரின் கலையுணர்ச்சியைப் போற்றியே ஆதலவேண்டும். சில சொற்கள் திசைச் சொற்களாகக் காட்சியளிக்கின்றன.

மாலுமிக் கலை:

கப்பற்கட்டுதற் கலையுடன் மாலுமிக் கலையும் இணைந்தது. கடலாழம், கடலமூக்கம், கம்மாறர், நங்கூரம், சுக்கான், பாய்மாறுதல் என்பன மாலுமிக் கலையோடு சம்பந்தமுடையன.

சோதிட, சாதகக் கலை :

கண்ணகி வழக்குரையில் இவை சொல்லப்பட்டுள்ளன. கப்பல் கட்டுவதற்கு நாள், பிறந்த நாட் பலன், அரங்கேற்ற நாள், சகுனம், அபசகுனம் இவை தாராளமாக எடுத்தோதப்பட்டன. சரசோதிமாலை - இயம்பப்படுகின்றது.

பரதக் கலை :

மாதவி அரங்கேற்று காதையில் ஆடல், பாடல், அபிநயம், கைகால் வீச்சு, பிண்டி பிணையல் என்பனபற்றிய விபரங்கள் உள. இவை இல்லாமற் பரதக்கலை பூர்த்தியாகாது.

மனையடி சாத்திரம் :

மாதவி அரங்கேற்று காதையில் பரதக் கலையை அரங்கேற்றுவதற்கு நிலம், கால் நாட்டுதல், ஆடரங்கு இவை மனையடி சாத்திரத்தோடு ஒத்தவை.

சித்திரக் கலை :

மாதவி அரங்கேற்று காதையில் செய்யுள்கள் 145-151 முடியவுள்ள பாக்களில் விரித்தோதப்பட்டுள்ளது.

பாம்புக் கலை, வைத்தியக் கலை, வாசனைக் கலை, போர்முறைக் கலை, கனகக் கலை, மரவேலைக் கலை, நகைக் கலை, குறத்தி சாத்திரம், மயக்கு மருந்துகள் முதலியன கண்ணகி வழக்குரையில் நிறைய வித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன.

(1) A Survey of nautical (Navigational) Terms in Tamil Proceedings of the First International Conference of Tamil Studies, Kuala Lumpur - 1966. F. X. C. Nadarajah.

கண்ணகி வழக்குரையிற் காணப்படும் சொற்பிரயோகங்களை ஊன்றிப் படித் தல் வேண்டும். பிரயோகம் முறையா, கருத்துக்கள் சரியா என்பவற்றை அறிதல் நலமுடைத்து. சொற்கள் அகரவரிசையில் நிறுத்திப் பார்த்தலே நெறியுடைத்து. ஆவ காசம் இல்லாமை காரணமாக வந்தவாறே விளக்கிக் காட்டுவாம்.

(1) கண்ணகி : நூல் முழுக்கக் கண்ணகை என்ற பிரயோகமே காணப்படுகிறது.

“கண்ணகையார் வழக்குரையைப் பாடினேன்” - பக். 357. செய். 13.

“கண்ணகையார் வழக்குரையைக் காதலித்து” - பக். 394. செய். 228.

கண்ணகை அம்மன் ஊர் சுற்றுக் காவியம் } இவையும் கண்ணகை என்றே
கண்ணகை அம்மன் குளூர்த்திப் பாடல் } அமைந்துள.

கோவலனார் கதையில் கண்ணகை - பக்கம் தோறும். கண்ணகை என்ற பெயரில் பொரு ளுண்டு.

மானாகர் : மாநாய்கன் - மா அடைமொழி. பெரிய நாய்கன் - வியாபாரி செட்டி, கடல் வணிகர் - சீவகசிந்தாமணி. செய். 388. வைசிய குலத்தவனாகிய கந்துக் கடன்.

மாசாத்தார் : மாசாத்துவான். மா அடைமொழி. சாத்து - வணிகர் கூட்டம். நில வணிகர்.

சீரகத்தார் : சீரகம் + தார்; சீரகமாலை. செட்டிகள் அணியும் மாலை. பக்கம் 618, 55 செட்டி.
கையாயமாலை : பக். 13. அடி 167 - கோப்பான சீரகத்தார் - கோக்கப்பட்ட சீரகமாலை. தன வைசியருக்குரியது. வைசியர். பக். 20. செய். 7. வைசிகர். பாரதி தீபம் - நிகண்டு - செய். 90.

அடைக்காய் : பாக்கு பக். 271, 280, 315
போர்த்துக்கீசர் “ட” உச்சரிப்புடையவரல்லர்.
அறிக்கோ என்பர். Arecorut என்பர் ஆங்கிலேயர்.

தாணு : பக். 23. பிங்கலத்தை 3623. மலை, தூண, நிலேபேறு. சிவன். காளமேகப் புலவர் பாடல் - பாணர்க்கு... செய்யுள்.
திருவாசகம்: 44-5. எம்பிரான்.

மீகாமன் : நீமாகன் > நீகான். எழுத்துக்கள் மாறி நிற்கின்றன.
வருணகுலத்துதித்தோன்.

காரியப் பெயர் : பக். 38, 44, காரியப்பேர் > காரியப்பர்.
சீவகசிந்தாமணி செய். 2110. மட்டக்களப்பிலே காரியப்பர் என்ற பெயர் இசுலாமியப் பெயர்ன்று.

(1) கண்ணகி வழக்குரை என்ற பெயரும் நூலினுட் பயிலப்படவில்லை. கண்ணகை வழக்குரை கண்ணகையார் வழக்குரை என்பதே பொருத்தம். நூலினுட் 138 இடத்திலும், குளிர்ச்சியில் 16 இடத்திலும் வழக்குரை காவியத்தில் 03 இடத் திலும், ஊர்சுற்று காவியத்தில் 33 இடத்திலும் குளிர்ச்சிப் பாடலில் 02 இடத் திலும் கண்ணகை என்ற பிரயோகம் உண்டு. கோவலனார் கதை, சிலம்பு கூற லிலும் கண்ணகை என்றே பிரயோகம் காணப்படுகிறது.

ஈழஞ்சுற்றியோடு : பக். 39. வெடியரசன் ஆட்சிக்குட்படாத எல்லைகளைச் சுற்றி ஓடல். ஈழத்து வடமேற்குக் கடலையடுத்த பகுதிகளில் அரசு செலுத்தினான். புத்தளம் தொடங்கி தீவுப்பற்று ஈறுக ஆட்சி செலுத்தினான்.

(1)சுவந்திரம் : பக். 47, 56, 89இல் சுமந்திரம் :- சங்கதம் : சுவதந்திர. தமிழ் சுதந்தரம். சுமந்திரம் என்று மட்டக்களப்பில் வழங்குகிறது. பரம்பரை உரிமை. வழக்கமான சன்மானம். முன்னிலைப் பணம்.

சனி : பக். 57, 94. மர நங்கூரம். இந்தச் சொல் இந்தியிலிருந்து வந்தது.

வெடியரசன் : வெடி - அஞ்சத்தக்க. வெடியரசனுக்கு நான்கு தம்பிமாள். விளங்குதேவன், வீரநாரணன், போர்வீர கண்டன், ஏரிளங்குமரன் (ஏரிலங்கு ரூபன்) வெடியரசன் மனைவி நீலகேசி.

ஆதேசம் : பக். 63, 334, 336, 358. (2) கட்டளை. அக்காலத்தில் கோவில் நிலங்களை அந்தந்தக் கோவில் மூலப்பிருத்தியான சண்டேசுவரன் கட்டளைப்படி விற்றதாகக் கூறுவது வழக்கம் போலும். அந்தக் கருத்தில் இங்கு வந்ததில்லை. தீக்கரை, தீச்சுருளம், உற்பாதம் என்று பதிப்பாசிரியர் கருதுகின்றார். பக். 333.

ஆ + சேதம் = ஆ சங்கத மொழி உபசருக்கம். சேதம் = கேடு அழிவு. ஆதேசம் > ஆசேதம். எழுத்து மாறி நிற்கின்றது. வைசாகி — வைகாசிபோல.

ஆதேசம் — இலக்கண விதி — எழுத்துத் திரிபு என்பதாகும். போதல் > போறல். தஞ்சைவாணன் கோவை. செய். 19.

காவணம் : பக். 136. பந்தல், தட்டுப்பந்தல், மணப்பந்தர். தட்சிண கைலாச புராணம். தெரிசனமுத். செய். 15. நன்னூல் சங்கர நமச்சிவாயர் உரை. சூத். 122. பந்தல், பந்தர் இப்பெயர் தமிழ் நாட்டினுட் சிலவிடங்களில் அசுபகாரியங்களுக்கு இடப்படுவதற்கே வழங்குகின்றதென்றும், சுப காரியத்திற்காக இடப்படுவதற்குக் காவணம் என்பது வழங்குகின்றதென்றும் தெரிகிறது.

வளஞ்சியனார் : பக். 232, 237, 238, 246, 250, 346. வளஞ்சியனார் > வலஞ்சியனார் > வைசியர். வாணிபம் செய்ய வர்கள், செட்டியார். காதலர் என்ற பொருள் தராது.

முசித்தாள் : பக். 260, 280, 281, களைப்பு, மெலிதல். முசிப்பாற்றி > முசுப்பாத்தி, இளைப்பாறல்.

(1) Glossary of native Foreign and anglicized words H W Codrington — 1914.

(2) தமிழ்ச் சாசனங்கள் : உரையாசிரியர் வித்துவான். வ. தங்கையா நாடார். 1949.

- பச்சைகட்டு : பக். 277, பச்சைப்படியாகக் கொடுத்தல். பச்சை அனுப்பு தல். அந்தணருக்குப் பச்சைப்படியாகக் கொடுத்தல். சீவக சிந்தா: செய். 828. கலியாண வரிசைப் பொருள்கள்.
- நாத்திமார் : பக். 279. மைத்துனிமார் (மச்சான்மார்) நாத்தூண் - சிலம்பு. 16 : 19. சேதுபுராணம் : தேவிபுரச் செய். 5.
- பாகுடம் : பக். 36, 44, 45. 'ப்ராப்ருதம்' என்ற வடமொழிச் சிதைவு. கையுறை. "நரிப்படைக்கு ஒரு பாகுடம் போல".
- விழலன் : பக். 220. அறிவிலான், விழலாண்டி - வீணன். உள்ளீடில் லாதவன். நீதிநெறி விளக்கம் : செய். 43.
- பூநாகம் : பக்கம். 295. நாங்குழ். மண்ணுளிப் பாம்பு. பூ + நாகம் - பூ - பூமி. உளி - நாக்குளிப் புழு.

இவ்வண்ணமாகத் திரி சொற்கள் பல கண்ணகி வழக்குரையில் வந்தேறியிருக்கின்றன. இனிச் சாதாரணமாகப் பேச்சு வழக்கிலுள்ள சொற்களை வரிசைப்படுத்துவாம்.

யாழ்ப்பாணத்துப் பேச்சுத் தமிழ்ச் சொற்கள் அநேகம் பயின்று வந்துள்ளன.

இன்னமுங்கேள், தொங்காமல், ஆரிதுகாண், தச்சர், கணக்கவே, வேறேயூர், தோணும், தெரியுதங்கே, செம்மியெடாய். வேணும், முக்கியர், சுணை, காணமுன்னம், ஆவமென்றார், இந்தாரும், பணியாரம், இன்னரை, பிற ஊழியக்காரர், கிடையாதே, விரித்துதறி, நாலாம்நாட் சடங்கு, வியளம், அயர்த்தாள், இருக்குதின்னம், வாண்டிச்சை, கழிசறை, விழலன். இன்னும் பல சொற்களிருக்கின்றன. இவை மட்டக்களப்பு வழக்கன்று என மட்டக்களப்புத் தமிழகம் கூறுகிறது.

மட்டக்களப்புப் பேச்சு வழக்கில் இரண்டு சொற்கள் மாத்திரம். கல்லி, கிளைந்து. மட்டக்களப்புக்கும் யாழ்ப்பாணத்திற்குமுரிய சொற்களுமுண்டு. எங்கே முந்தியது, பிந்தியது என்ற பிரச்சினைக்கு ஆளாகவேண்டா.

இனி மண முறையைப்பற்றி எடுத்துரைப்பாம். ஆண்பிள்ளை வீட்டார் பெண் கேட்டுப்போதல் இயற்கை. நெறியுடைத்து, செம்மையுடைத்து. கோவலன் தந்தையாகிய மாசாத்துவான் தனது மைத்துனனாகிய மாநாய்கன் வீட்டுக்குப்போய்ப் பெண் கேட்கிறார். இதுவே கண்ணகி வழக்குரையிற் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அடியார்க்கு நல்லார் இது பிராசாபத்தியம் - என்கிறார். அது மூன்று வகைப்படும். மூன்றாவது முறையில் மைத்துன கோத்திரத்தான் மகள் வேண்டிச் சென்றால் மரூது கொடுக்கும் மணவகை. கண்ணகி வழக்குரையில் சிறப்புறும் வகையில் உளம்பெற வைத்துள்ளார். நாலாம்நாட் சடங்கு இயம்பப்பட்டிருக்கிறதே. இதுமுறை தென்னகத்திலும், யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திலுமுண்டு. மட்டக்களப்பில் எதிர்மாறாக நடைமுறையிலிருக்கிறது. இது மலையாள முறையினை ஒத்தது.

இலக்கியமாகிய சிலப்பதிகாரத்தையும், மக்கள் காவியமாகிய கண்ணகி வழக்குரையினையும் ஒப்பிட்டு ஆராய்ச்சிக் கண்ணோடு பார்த்தோம். கோவலனார் கதை, சிலம்பு கூறல் என்பவற்றையும் தொட்டுக் காட்டினோம். இந்த ஒப்பீடு மேலும் வளர்வதற்கான குறிப்புகளை எடுத்துரைத்தோம்.

சிலப்பதிகாரத்தையும், கண்ணகி வழக்குரையினையும் சுவாமிகள் ஊன்றிப் படித்தவர் என்ற நெறியில் கிழக்குப் பல்கலைக் கழகத்தில் நிறுவிய சுவாமி விபுலானந்தர் நினைவுப் பேருரையில் முதன்முதலாக இக்கட்டுரை வாசிக்கப்பெற்றது. இந்த ஏற்பாட்டினைக் கிழக்குப் பல்கலைக் கழகம் திறம்படச் செய்தது. மகிழ்ச்சி.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. சிலப்பதிகாரம்.
  - i. உ. வே. சாமிநாதையர் பதிப்புக்கள். விசேடமாக ஐந்தாம் பதிப்பு - 1950.
  - ii. தி. ஈ. ஸ்ரீநிவாசராகவாச்சாரியார் பதிப்பு 1876. புகார்க்காண்டம் மூலம்.
  - iii சிலப்பதிகாரமூலம் ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டார் இயற்றியஉரை 1942.
  - iv. Chilappatikaram V. R. Ramachandra Dohshtar 1978.
2. கண்ணகி வழக்குரை.
  - i. வி. சீ. கந்தையா பதிப்பு. 1968.
  - ii. F. X. C. நடராசா பதிப்பு (வரம்பெறு காதைமட்டும்) 1965.
  - iii. அளவெட்டி - பூசகர். ஏடு.
  - iv. மட்டக்களப்பு - ஏடுகள்.
3. கோவலஞர் கதை. மா. சே. செல்வையா பதிப்பு - 1962.
4. கோவலஞர் கதை அல்லது சிலம்புகூறல். முல்லைத்தீவு ஏடு.
ஆ. அரசரத்தினம் பிரதிபண்ணியது.
5. வெடியரசன் நாடகம். வ. இராமு. 1894.
6. புத்தினி வழிபாடு. சி. கணபதிப்பிள்ளை. 1978.
7. கோவிலன் கதை. அம்மாளை 1939.
8. கண்ணகி. சேலம் சண்முகா பிலிம்ஸ்.
9. சிலம்பு கூறலும் கண்ணகி வழக்குரையும். ஒப்பாய்வு.
ஆ. அரசரத்தினம் - பட்டப்படிப்பாய்வு. யாழ். பல்கலைக்கழகம்.
அச்சேருத தட்டச்சுப்பிரதி.
10. யாழ்ப்பாண வைபவ விமரிசனம். சா. ஞானப்பிரகாசர் O. M. I. 1928.
11. தட்சிண கைலாசபுராணம். முதற்பதிப்பு.
கார்த்திகேய ஐயர் - சிவசிதம்பர ஐயர். 1887.
12. தட்சிண கைலாசபுராணம். பதிப்பு பு. பொ. வைத்தியலிங்கதேசிகர். 1916.
13. சரசோதிமாலை. பதிப்பு. இ. வெங்கடேச ஐயர். 1985.
14. செகராசசேகரமாலை. பதிப்பு. இ. சி. இரகுநாதையர். 1942.
15. The Kingdom of Jaffna. S. Pathmanathan 1978.
16. மட்டக்களப்புத் தமிழகம். வி. சீ. கந்தையா. 1964.
17. பரத சாத்திரம் மூலம். அரபத்த நாவலர்
உரை - சந்திரசேகரகவிராச பண்டிதர். 1876.
18. தொடக்கப் பேருரை. பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை. 1986.
19. இரகுலம்மிசமும் அது எழுந்த இந்துப் பண்பாட்டுச் சூழலும்.
பேராசிரியர். ஆ. வேலுப்பிள்ளை. 1988.
20. சாசனத் தமிழ்க் கவி சரிதம். மு. இராகவையங்கார். 1958.
21. இரகுலமம்மீசம். அரசகேசரி வித்துவகிரோமணி ச. பொன்னம்பலபிள்ளை. 1887.

யாழ்ப்பாணம் காரைநகரைப் பிறப்பிடமாகவும், மட்டக்களப்பு புளியுன்தீவை வசிப்பிடமாகவும் கொண்டு மான்மியங்கள் இரண்டு தந்து மாண்பு பெற்றவர் மகாவித்துவான் F. X. C. நடராசா அவர்கள். தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய இரண்டு மொழிகளிலும் எல்லுநர். அருமை, பெருமை வாய்ந்த பெருந்தொகையான நூல்கள் அடங்கிய நூலகம் ஒன்று இவரது வீட்டிலுண்டு. கற்றல், கற்பித்தல், ஆராய்தல், எழுத்துல், ஆய்வாளருக்கு உதவுதல் இவையே இவரின் தொழில்கள். உடலாலும், உள்ளத்தாலும், தமிழாலும் இவர் உயர்ந்தவர். இதனால் பழமரம் நாடும் பட்சிகளாக மாணுக்கர், ஆசிரியர், பட்டதாரிகள், பட்டமேற்படிப்பாளர்கள், ஆய்வாளர் ஆகிய அனைவரும் இவரையும், இவரது நூலகத்தையும் நாடுகின்றனர். நாடி வருவோருக்கு தேடிக்கொடுக்கும் பண்பாளர். தமிழ் இலக்கியம், இலக்கணம், சொல்லாராய்ச்சி ஆகியவற்றில் தெளிந்த அறிவும், அனுபவமும் உள்ளவர். ஆயிரம் பிறை கண்டவர்.

இவரது வாழ்க்கையில் குறிப்பிடத்தக்க சில முக்கிய நிகழ்ச்சிகள்.

- ★ 1911ஆம் ஆண்டு ஆடி மாதம் 21ஆம் திகதி காரைநகரில் பிறந்தார்.
- ★ 1933ஆம் ஆண்டு மட்டப்புவித அகுத்தீனார் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் சித்தி.
- ★ 1934ஆம் ஆண்டு சுவாமி விபுலானந்தரைக் குருவாகக்கொண்டு பாலபண்டிதம் கற்றார்.
- ★ 1936ஆம் ஆண்டு மட்டப்புவித அகுத்தீனார் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் விரிவுரையாளர்.
- ★ 1946ஆம் ஆண்டு மட்டஅரசினர் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் விரிவுரையாளரானார். தொடர்ந்து அட்டாளைச்சேனை ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையிலும் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றினார்.
- ★ 1947 - 1950ஆம் ஆண்டு கொழும்புப் பல்கலைக் கழகத்தில் பேராசிரியர் சுவாமி விபுலானந்தரின் வழிகாட்டலில் பேராசிரியர்களான க. கணபதிப்பிள்ளை, வி. செல்வநாயகம், க. வித்தியானந்தன் ஆகியோரின் நெற்பிப்படுத்தலில் வித்துவான் பட்டம் பெற்றார்.
- ★ 1950 - 1952ஆம் ஆண்டு மீண்டும் அட்டாளைச்சேனை ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் விரிவுரையாளராகச் சேவைபுரிந்தார்.
- ★ 1952 - 1971ஆம் ஆண்டு அரசகரும மொழித் திணைக்களத்தில் ஆராய்ச்சி உத்தியோகத்தாகவும், மொழிபெயர்ப்பு அத்தியட்சராகவும் பணியாற்றினார்.
- ★ 1971ஆம் ஆண்டு ஓய்வுபெற்றார். வீட்டில் இருந்து தமிழ் வளர்க்கும் பணியைச் செய்து வருகின்றார்.

● இயற்றிய நூல்கள் ●

1. ஈழமும் தமிழும்.	8. இலங்கைச் சரித்திரம் - போர் துக்கேயர் காலம்.
2. மொழி பெயர்ப்பு மரபு.	9. " " - ஒல்லாந்தர் காலம்.
3. ஈழத்து நாடோடிப் பாடல்கள்.	10. " " - ஆங்கிலேயர் காலம்.
4. ஈழத்துத் தமிழ் நூல் வரலாறு.	11. நன்னூற்காண்டிகை உரையும், நாவலர் பெருமானும்.
5. ஜோர்மனியின் சுருக்க விளக்கம்.	12. நன்னூல்மூலம் காண்டிகையுரை - விருத்தியுரை.
6. காரைநகர் மான்மியம்.	13. இலக்கிய விமரிசனம் பாடம் - பாடபேதம்.
7. சரசோதிமாலே.	

- ★ பதிப்பித்த நூல்கள்: 1. மட்டக்களப்பு மான்மியம். 2. எண்ணெய்ச்சிந்து. 3. கண்ணகி வழக்குரை (வரம்பெறு காரை)
- ★ தொகுப்பு நூல் : மட்டக்களப்பு மக்கள் வளமும் வாழ்க்கையும்.
- ★ கட்டுரைகள் : சொந்தப் பெயரிலும், ஆடவல்லான், ஆடகமணி, கூத்தப்பிரான், புலியூரான் முதலிய புனை பெயர்களிலும் பத்திரிகை, சஞ்சிகை, மலர் முதலியவற்றில் 200க்கும் மேற்பட்ட கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார்.
- ★ தமிழாராய்ச்சி மகாநாடு: கோவாலம்பூர், மதுரை, மட்டுநகர் ஆகிய இடங்களில் நடைபெற்ற மகாநாடுகளில் ஆய்வுக்கட்டுரைகள் வாசித்துள்ளார்.
- ★ பரிசு : மட்டக்களப்பு மான்மியம் என்ற நூலுக்கு இலங்கை சாகித்திய மண்டலம் பரிசு வழங்கியது.

உலகத் தமிழ் எழுத்தாளர் என்ற நூலிலே இவரது பெயர் இடம்பெற்றுள்ளது. ஈழத்தில் மகா வித்துவான் சி. கணேசையருக்குப் பின்னர் மகாவித்துவான் என்ற பட்டம் பெற்ற தமிழறிஞர் இவரே என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இலக்கணமின்றிப் பேசவும், எழுதவும் முற்படுவோருக்கு சிம்மசொப்பணம், என்பதரவது வயதிலும் எழுந்து நடமாடி பவுண் (STERLING) பென்சனுடன் நிறைவாகவும் நிம்மதியாகவும் விளமாகவும் வாழ்கின்றார். பெயரையும் புகழையும் விரும்பாதவர். குருபத்தி நிரம்பியவர். தமிழால் உயர்ந்த, தனித்துவமான, பழுத்த தமிழறிஞர்.